บทที่ 8
การค้าบริการ

ข้อ 8.1: คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

การจัดตั้งทางพาณิชย์ หมายถึง ประเภทใด ๆ ของธุรกิจหรือการจัดตั้งทางวิชาชีพ ซึ่งรวมถึงผ่าน

(เอ) การก่อตั้ง การได้มา หรือการคงไว้ซึ่งนิติบุคคล หรือ

(บี) การจัดตั้ง หรือการคงไว้ซึ่งสาขาหรือสำนักงานตัวแทน

ภายในดินแดนของภาคีเพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการ

บุคคลธรรมดาของภาคี หมายถึง บุคคลธรรมดาที่พำนักอาศัยในดินแดนของภาคีและผู้ที่ภายใต้กฎหมายของภาคีนั้นเป็นคนชาติของภาคีนั้น

ผู้ให้บริการของภาคี หมายถึง บุคคลใด ๆ ของภาคีนั้น ที่มุ่งจะให้หรือให้บริการ และ

การค้าบริการ หมายถึง การให้บริการ

(เอ) จากดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งไปยังดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

(บี) ในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งโดยบุคคลของภาคีนั้นให้แก่บุคคลของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

(ซี) โดยผู้ให้บริการของภาคีฝ่ายหนึ่ง ผ่านการจัดตั้งทางพาณิชย์ในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง หรือ

(ดี) โดยผู้ให้บริการของภาคีฝ่ายหนึ่ง ผ่านการปรากฏตัวของบุคคลธรรมดาของภาคีนั้นในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อ 8.2: ขอบเขต

1. ให้ใช้บทนี้กับมาตรการที่ภาคีฝ่ายหนึ่งนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมีผลกระทบต่อการค้าบริการโดยผู้ให้บริการของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง มาตรการดังกล่าวรวมถึงมาตรการซึ่งกระทบต่อ

(เอ) การผลิต การจัดจำหน่าย การตลาด การขาย และการส่งมอบการบริการ

(บี) การซื้อ หรือการใช้ หรือการชำระเงิน สำหรับการบริการ

(ซี) การเข้าถึงและการใช้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดจำหน่าย การขนส่ง หรือโครงข่ายโทรคมนาคม และการบริการอันเกี่ยวเนื่องกับการให้บริการ และ

(ดี) การปรากฏตัวของผู้ให้บริการของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งในดินแดนของตน

2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ **"มาตรการที่ภาคีฝ่ายหนึ่งนำมาใช้หรือคงไว้โดยภาคี"** หมายถึง มาตรการที่นำมาใช้หรือคงไว้โดย

(เอ) รัฐบาลและหน่วยงานของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น และ

(บี) หน่วยงานที่มิใช่รัฐบาล ซึ่งใช้อำนาจที่ได้รับมอบจากรัฐบาลหรือหน่วยงานของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น

3. บทนี้จะไม่ใช้กับ

(เอ) การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ

(บี) บริการทางอากาศ[1] รวมถึงบริการขนส่งทางอากาศภายในประเทศและระหว่างประเทศ ไม่ว่ามีตารางการบินหรือไม่ และบริการที่เกี่ยวเนื่องซึ่งสนับสนุนการบริการทางอากาศต่าง ๆ ที่นอกเหนือไปจาก

(หนึ่ง) การบริการซ่อมแซมและบำรุงรักษาอากาศยาน

(สอง) การขายและการตลาดของบริการขนส่งทางอากาศ และ

(สาม) บริการสำรองที่นั่งด้วยระบบคอมพิวเตอร์ (ซี อาร์ เอส) และ

(ซี) การอุดหนุนหรือการให้โดยภาคี รวมถึงการให้กู้ การค้ำประกัน และการประกันต่าง ๆ ที่สนับสนุนโดยรัฐบาล เว้นแต่ที่ระบุไว้ในข้อ 8.3 (การอุดหนุน)

4. บทนี้ไม่เป็นการกำหนดพันธกรณีใด ๆ ต่อภาคีฝ่ายหนึ่ง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคคลธรรมดาของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งมุ่งหวังที่จะเข้ามาในตลาดการจ้างแรงงานของตน หรือได้รับการว่าจ้างแบบถาวรในดินแดนของตน และไม่เป็นการให้สิทธิใดต่อบุคคลธรรมดานั้นอันเกี่ยวข้องกับการเข้ามาหรือการจ้างงานดังกล่าว

[1] เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น คำว่า **"บริการทางอากาศ"** รวมถึงสิทธิจราจร

5. บทนี้ไม่ใช้กับการบริการที่ให้ในการใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐบาล ในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้ **"การบริการที่ให้ในการใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐบาล"** หมายถึง การบริการใด ๆ ซึ่งไม่ได้ให้บนพื้นฐานทางพาณิชย์หรือในการแข่งขันกับผู้ให้บริการรายหนึ่งหรือมากกว่า

6. ไม่มีความใดในบทนี้ที่จะห้ามมิให้ภาคีฝ่ายหนึ่งใช้มาตรการกำกับดูแลการเข้าเมืองของบุคคลธรรมดาของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง เข้ามาหรือพำนักชั่วคราวของบุคคลธรรมดาเหล่านั้นในดินแดนของตน ซึ่งรวมถึงมาตรการเหล่านั้นที่จำเป็นเพื่อปกป้องบูรณภาพของ และทำให้มั่นใจในการเคลื่อนย้ายอย่างเป็นระเบียบของบุคคลธรรมดาที่ข้ามเขตแดนของตน โดยมีเงื่อนไขว่ามาตรการดังกล่าวจะไม่ถูกใช้ในลักษณะที่ลบล้างหรือทำให้ประโยชน์ที่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งได้รับภายใต้ข้อกำหนดของบทนี้เสื่อมเสีย[2]

7. โดยเป็นการเพิ่มเติมบทบัญญัติของบทนี้ สิทธิและพันธกรณีต่าง ๆ ของคู่ภาคีซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริการด้านโทรคมนาคม จะอยู่ภายใต้การบังคับตามบทบัญญัติของแกตส์ ภาคผนวกว่าด้วยการโทรคมนาคมซึ่งผนวกรวมเข้าไว้ในบทนี้โดยอนุโลม

ข้อ 8.3: การอุดหนุน

1. ภาคีฝ่ายหนึ่งซึ่งพิจารณาเห็นว่า ตนได้รับผลกระทบในทางลบจากการอุดหนุนหรือการให้ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง อาจร้องขอให้มีการหารือกับภาคีอีกฝ่ายหนึ่งในเรื่องดังกล่าว การร้องขอดังกล่าวจะต้องได้รับการพิจารณาด้วยความเห็นอกเห็นใจกัน

2. ในกรณีที่ผลของการเจรจาหารือที่เกี่ยวข้องกับข้อ 15 วรรค 1 ของแกตส์ มีผลใช้บังคับสำหรับภาคีฝ่ายใด ๆ บทบัญญัติในข้อนี้จะต้องปรับเปลี่ยน ตามความเหมาะสมหลังจากที่ได้มีการหารือกันระหว่างคู่ภาคีเพื่อที่จะนำผลลัพธ์เหล่านั้นมาใช้บังคับภายใต้ความตกลงนี้

ข้อ 8.4: การประติบัติเยี่ยงคนชาติ

ในสาขาที่ระบุไว้ในตารางของตน และโดยขึ้นอยู่กับเงื่อนไขและข้อกำหนดด้านคุณสมบัติใด ๆ ที่ระบุไว้ในนั้น ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การประติบัติที่เป็นการอนุเคราะห์ต่อบริการและผู้ให้บริการของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ภาคีนั้นให้แก่บริการและผู้ให้บริการที่คล้ายคลึงกันของตน

ข้อ 8.5: การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง[3]

1. ภาคีฝ่ายหนึ่งจะต้องให้การประติบัติที่เป็นการอนุเคราะห์ต่อบริการและผู้ให้บริการของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง โดยไม่ด้อยไปกว่าที่ตนประติบัติต่อบริการและผู้ให้บริการของประเทศที่มิใช่ภาคี ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

---

[2] ข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียวที่กำหนดให้มีการตรวจลงตราสำหรับบุคคลธรรมดาของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง จะต้องไม่ถือว่าเป็นการลบล้างหรือทำให้ประโยชน์ภายใต้ข้อผูกพันเฉพาะเสื่อมเสีย

[3] เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่งที่ให้ภายใต้ข้อนี้ จะไม่ครอบคลุมถึงมาตรการตรวจคนเข้าเมือง

2. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติตามวรรค 1 หากภาคีฝ่ายหนึ่งได้เข้าร่วมในความตกลงใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการค้าบริการกับประเทศที่มิใช่ภาคีภายหลังจากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ ภาคีฝ่ายนั้นจะต้องพิจารณาคำร้องขอของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งสำหรับการประติบัติในระดับการอนุเคราะห์ซึ่งไม่ด้อยไปกว่าที่ได้ให้ไว้ภายใต้ความตกลงดังกล่าวกับประเทศที่มิใช่ภาคี ทั้งนี้ ภาคีแต่ละฝ่ายจะไม่มีพันธกรณีใด ๆ ที่จะต้องให้การประติบัติดังกล่าวต่อภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้นจนกว่าจะได้มีการยื่นคำร้องขอ พิจารณา เจรจา และตกลงกันโดยทั้งคู่ภาคี

3. การประติบัติที่ได้ให้ภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศในระดับทวิภาคีหรือพหุภาคีใด ๆ ซึ่งมีผลใช้บังคับหรือได้ลงนามก่อนวันที่ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับ จะไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขของวรรค 1

ข้อ 8.6: การเข้าสู่ตลาด

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับการเข้าสู่ตลาดผ่านทางหมวดของการจัดหาที่ระบุไว้ในคำนิยาม “การค้าบริการ” ตามข้อ 8.1 (คำนิยาม) ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การประติบัติที่เป็นการอนุเคราะห์แก่บริการและผู้ให้บริการของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ได้ระบุไว้ภายใต้ข้อตกลง ข้อจำกัด และเงื่อนไขที่ตกลงและระบุไว้ในตารางของตน[4]

2. ในสาขาที่มีการรับข้อผูกพันการเข้าสู่ตลาด มาตรการที่ภาคีจะต้องไม่คงไว้หรือนำมาใช้ ไม่ว่าบนพื้นฐานของส่วนภูมิภาคย่อยหรือบนพื้นฐานของดินแดนทั้งหมดของตน เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในตารางของตน ได้รับการนิยามว่าเป็น

(เอ) ข้อจำกัดเรื่องจำนวนผู้ให้บริการ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของโควตาจำนวน การผูกขาดผู้ให้บริการที่ได้รับสิทธิแต่ผู้เดียว หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ

(บี) ข้อจำกัดเรื่องมูลค่าโดยรวมของธุรกรรมทางบริการหรือสินทรัพย์ในรูปแบบของโควตาจำนวนหรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ

(ซี) ข้อจำกัดเรื่องจำนวนโดยรวมของการประกอบการบริการ หรือเรื่องปริมาณโดยรวมของผลผลิตบริการที่แสดงเป็นหน่วยตัวเลขที่กำหนดในรูปแบบของโควตาหรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ[5]

---

[4] ในขอบเขตที่ภาคีได้ให้ข้อผูกพันการเข้าสู่ตลาดไว้ในตารางของตน และในกรณีที่การเคลื่อนย้ายเงินทุนข้ามพรมแดนเป็นส่วนสำคัญของบริกา รที่จัดหาผ่านหมวดการจัดหาตามที่อ้างถึงในอนุวรรค(เอ) ของคำนิยาม **“การค้าบริการ”** ในข้อ 8.1 (คำนิยาม) ที่ภาคีนั้น ณ ที่นี้ ผูกพันที่จะอนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนดังกล่าว ในขอบเขตที่ภาคีได้ให้ข้อผูกพันการเข้าสู่ตลาดไว้ในตารางของตน และในกรณีที่บริการที่ได้ให้ผ่านหมวดการจัดหาตามที่อ้างถึงในอนุวรรค (ซี) ของคำนิยาม **“การค้าบริการ”** ในข้อ 8.1 (คำนิยาม) ที่ภาคีนั้น ณ ที่นี้ ผูกพันที่จะอนุญาตให้มีการโอนเงินทุนที่เกี่ยวข้องเข้ามาในดินแดนของตน

[5] อนุวรรค 2 (ซี) ไม่ครอบคลุมถึงมาตรการของภาคีฝ่ายหนึ่งที่จำกัดปัจจัยที่ใช้สำหรับการให้บริการ

(ดี) ข้อจำกัดเรื่องจำนวนโดยรวมของบุคคลธรรมดาที่อาจได้รับการว่าจ้างในสาขาการบริการเฉพาะหรือที่ผู้ให้บริการอาจจ้าง และเป็นผู้ที่จำเป็นสำหรับ และเกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้บริการเฉพาะ ในรูปแบบของโควตาจำนวน หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ

(อี) มาตรการซึ่งจำกัดหรือกำหนดประเภทเฉพาะเจาะจงขององค์กรตามกฎหมายหรือกิจการร่วมค้า ซึ่งผู้ให้บริการอาจให้บริการผ่านทางองค์กรตามกฎหมายหรือกิจการร่วมค้านั้น และ

(เอฟ) ข้อจำกัดเรื่องการเข้าร่วมทุนโดยต่างชาติในด้านการจำกัดอัตราร้อยละสูงสุดของการถือหุ้นโดยต่างชาติ หรือมูลค่าโดยรวมของการลงทุนจากต่างประเทศเฉพาะรายหรือโดยรวม

ข้อ 8.7: ข้อผูกพันเพิ่มเติม

คู่ภาคีอาจเจรจากันเกี่ยวกับข้อผูกพันเกี่ยวกับมาตรการที่กระทบต่อการค้าบริการ ที่มิได้อยู่ภายใต้การจัดทำตารางข้อผูกพันภายใต้ข้อ 8.4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) หรือข้อ 8.6 (การเข้าสู่ตลาด) รวมทั้งมาตรการเหล่านั้นที่เกี่ยวกับคุณสมบัติ มาตรฐาน หรือการอนุญาต ให้ระบุข้อผูกพันดังกล่าวในตารางของภาคี

ข้อ 8.8: ตารางข้อผูกพันเฉพาะ

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องระบุไว้ในตารางข้อผูกพันเฉพาะที่ตนได้รับไว้ภายใต้ข้อ 8.4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 8.6 (การเข้าสู่ตลาด) และข้อ 8.7 (ข้อผูกพันเพิ่มเติม) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่ภาคีได้รับข้อผูกพันดังกล่าวไว้ แต่ละตารางจะต้องระบุ

(เอ) ข้อตกลง ข้อจำกัด และเงื่อนไขเรื่องการเข้าสู่ตลาด

(บี) เงื่อนไขและข้อกำหนดด้านคุณสมบัติเรื่องการประติบัติเยี่ยงคนชาติ

(ซี) การรับในส่วนที่เกี่ยวเนื่องกับข้อผูกพันเพิ่มเติม ตามที่อ้างถึงในข้อ 8.7 (ข้อผูกพันเพิ่มเติม) และ

(ดี) ในกรณีที่เหมาะสม กรอบเวลาสำหรับการปฏิบัติตามข้อผูกพันดังกล่าว และวันที่ข้อผูกพันดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

2. ให้ระบุมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับทั้งข้อ 8.4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) และข้อ 8.6 (การเข้าสู่ตลาด) ไว้ในแถวที่เกี่ยวเนื่องกับข้อ 8.6 (การเข้าสู่ตลาด) ในกรณีนี้ จะพิจารณาว่าการระบุดังกล่าวเป็นการกำหนดเงื่อนไขหรือข้อกำหนดด้านคุณสมบัติตามข้อ 8.4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) เช่นกัน

3. ตารางข้อผูกพันเฉพาะของคู่ภาคีระบุไว้ในภาคผนวก 8-เอ (ตารางข้อผูกพันเฉพาะ)

ข้อ 8.9: ระเบียบข้อบังคับภายใน

1. ในสาขาที่มีการรับข้อผูกพันเฉพาะ ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่ามาตรการทั้งหมดที่ใช้โดยทั่วไปซึ่งกระทบต่อการค้าบริการจะได้รับการบริหารในลักษณะที่สมเหตุผล ปราศจากอคติ และเป็นกลาง

2. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องคงไว้ซึ่ง หรือจัดตั้ง องค์คณะหรือกระบวนพิจารณาทางศาล อนุญาโตตุลาการ หรือทางปกครอง โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้ สำหรับการทบทวนคำตัดสินทางปกครองที่กระทบต่อการค้าบริการโดยพลัน เมื่อได้รับการร้องขอจากผู้ให้บริการของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งที่ได้รับผลกระทบ และในกรณีที่มีเหตุอันควร สำหรับการเยียวยาที่เหมาะสมสำหรับคำตัดสินนั้น ในกรณีที่กระบวนการดังกล่าวไม่เป็นอิสระจากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้มีคำตัดสินทางปกครองที่เกี่ยวข้อง ภาคีนั้นจะต้องทำให้มั่นใจว่าโดยข้อเท็จจริงแล้วกระบวนการดังกล่าวจัดให้มีการทบทวนที่ปราศจากอคติและเป็นกลาง

4. ในกรณีที่ภาคีฝ่ายหนึ่งกำหนดให้ต้องทำการขออนุญาตสำหรับการให้บริการ หน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีนั้นจะต้องแจ้งผู้ขอเกี่ยวกับคำตัดสินซึ่งเกี่ยวข้องกับคำขอนั้น ภายในระยะเวลาที่เหมาะสมภายหลังจากที่ได้มีการยื่นคำขอซึ่งได้รับการพิจารณาแล้วว่ามีความสมบูรณ์ตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายใน ทั้งนี้ เมื่อมีคำร้องขอจากผู้ขอ หน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีนั้นจะต้องให้ข้อมูล ซึ่งเกี่ยวข้องกับสถานะของคำขอโดยไม่ล่าช้าเกินควร

4. เพื่อที่จะทำให้มั่นใจว่า มาตรการที่เกี่ยวเนื่องกับข้อกำหนดและกระบวนการด้านคุณสมบัติ มาตรฐานทางเทคนิค และข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต จะไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าบริการโดยไม่จำเป็น ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่ามาตรการนั้น

(เอ) อยู่บนพื้นฐานของหลักเกณฑ์ที่ปราศจากอคติและโปร่งใส เช่น ความชำนาญและความสามารถในการให้บริการ

(บี) ไม่เป็นภาระมากกว่าที่จำเป็นในการให้ทำให้มั่นใจในคุณภาพของบริการ และ

(ซี) ในกรณีของกระบวนการออกใบอนุญาต ไม่เป็นข้อจำกัดในตัวเองต่อการให้บริการ

5. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องหลีกเลี่ยงการกำหนดให้ผู้ขอติดต่อหน่วยงานผู้มีอำนาจมากกว่าหนึ่งสำหรับการยื่นคำขอใบอนุญาตแต่ละคำขอในขอบเขตเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้ หากบริการอยู่ภายใต้ขอบเขตอำนาจของหน่วยงานผู้มีอำนาจหลายหน่วยงาน อาจกำหนดให้มีการยื่นคำขอใบอนุญาตหลายครั้งได้

6. หากภาคีฝ่ายหนึ่งกำหนดให้ต้องมีการขออนุญาตเพื่อให้บริการ ภาคีนั้นจะต้องทำให้มั่นใจว่าหน่วยงานผู้มีอำนาจของตน

(เอ) พยายามที่จะยอมรับคำขอในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์โดยคำนึงถึงลำดับความสำคัญของงานและข้อจำกัดด้านทรัพยากร

(บี) ยอมรับสำเนาเอกสารซึ่งได้รับการรับรองตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของภาคีนั้น แทนที่เอกสารต้นฉบับ เว้นแต่หน่วยงานผู้มีอำนาจกำหนดให้ใช้เอกสารต้นฉบับเพื่อปกป้องบูรณภาพของกระบวนการอนุญาต

(ซี) กรอบระยะเวลาโดยประมาณสำหรับการดำเนินการคำขอในขอบเขตเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้

(ดี) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะของคำขอโดยไม่ล่าช้าเกินควร ตามคำร้องขอของผู้ขอ

(อี) ยืนยันความสมบูรณ์ของคำขอสำหรับการดำเนินการภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของภาคีนั้นโดยไม่ล่าช้าเกินควร ในขอบเขตเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้

(เอฟ) หากหน่วยงานผู้มีอำนาจพิจารณาว่า คำขอมีความสมบูรณ์สำหรับการดำเนินการภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในประเทศของภาคีนั้น[6] ภายในระยะเวลาที่สมเหตุผลหลังจากการยื่นคำขอ หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องมั่นใจว่า

(หนึ่ง) กระบวนการของคำขอเสร็จสิ้นแล้ว และ

(สอง) ผู้ขอได้รับแจ้งผลการพิจารณาเกี่ยวกับคำขอ[7]เป็นลายลักษณ์อักษรในขอบเขตที่เป็นไปได้[8]

(จี) หากหน่วยงานผู้มีอำนาจพิจารณาแล้วว่าคำขอไม่สมบูรณ์สำหรับการดำเนินการภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของภาคีนั้น ภายในระยะเวลาที่สมเหตุผลในขอบเขตเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้

(หนึ่ง) แจ้งผู้ขอว่าคำขอไม่สมบูรณ์

(สอง) ระบุข้อมูลเพิ่มเติมที่จำเป็น เพื่อให้คำขอสมบูรณ์ ตามคำร้องขอของผู้ขอหรือมิฉะนั้น ให้คำแนะนำว่าเหตุใดคำขอได้รับการพิจารณาว่าไม่สมบูรณ์ และ

(สาม) ให้โอกาส[9] ผู้ขอจัดหาข้อมูลเพิ่มเติมที่จำเป็นเพื่อให้คำขอสมบูรณ์

---

[6] หน่วยงานผู้มีอำนาจอาจกำหนดให้ยื่นข้อมูลทั้งหมดในรูปแบบที่ระบุ เพื่อพิจารณาว่าข้อมูลนั้น “ครบถ้วนสำหรับการดำเนินการ”

[7] หน่วยงานผู้มีอำนาจอาจดำเนินการตามข้อกำหนดนี้โดยการแจ้งให้ผู้ขอทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งรวมถึงผ่านมาตรการที่ได้เผยแพร่ไว้ว่าการไม่มีการตอบรับหลังจากพ้นระยะเวลาที่กำหนดนับจากวันที่ยื่นคำขอ ให้ถือเป็นการตอบรับคำขอหรือการปฏิเสธคำขอนั้น

[8] คำว่า “เป็นลายลักษณ์อักษร” อาจรวมถึงในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

[9] โอกาสดังกล่าวไม่ได้กำหนดให้หน่วยงานผู้มีอำนาจต้องขยายเวลาการครบกำหนด

อย่างไรก็ตาม หากไม่มีข้อใดข้างต้นที่สามารถปฏิบัติได้ และคำขอถูกปฏิเสธ เนื่องจากความไม่สมบูรณ์ หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องมั่นใจว่าได้แจ้งเช่นว่านั้นแก่ผู้ขอภายในระยะเวลาที่สมเหตุผล และ

(เอช) หากคำขอถูกปฏิเสธ ให้แจ้งผู้ขอถึงเหตุผลของการปฏิเสธคำขอ ในขอบเขตที่เป็นไปได้ ไม่ว่าจะเป็นการริเริ่มของหน่วยงานผู้มีอำนาจเอง หรือตามคำร้องขอของผู้ขอ และหากกระบวนการยื่นขอใบอนุญาตอีกครั้งสามารถนำมาใช้ได้ ผู้ขอไม่ควรถูกห้ามมิให้ยื่นขอใบอนุญาตอีกครั้ง[10] เพียงด้วยบนพื้นฐานของการขอใบอนุญาตถูกที่ปฏิเสธก่อนหน้านี้

7. หน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีฝ่ายหนึ่งจะต้องทำให้มั่นใจว่า การอนุญาต เมื่อได้ให้แล้ว มีผลโดยไม่ล่าช้าเกินควร โดยอยู่ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่บังคับใช้[11]

8. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่าค่าธรรมเนียมการอนุญาต[12] ที่หน่วยงานผู้มีอำนาจของตนเรียกเก็บสมเหตุผล โปร่งใส อยู่บนพื้นฐานอำนาจที่ระบุไว้ในมาตรการ และไม่เป็นการจำกัดการให้บริการที่เกี่ยวข้องในตัวเอง

9. หากภาคีฝ่ายหนึ่งกำหนดให้มีการทดสอบสำหรับการอนุญาตเพื่อให้บริการ ภาคีนั้นจะต้องทำให้มั่นใจว่าหน่วยงานผู้มีอำนาจของตนจัดตารางการทดสอบดังกล่าวเป็นระยะ ๆ อย่างสมเหตุผล และจัดให้มีระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้ขอสามารถขอทำการทดสอบได้ โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่าย ภาระการบริหารจัดการ และความบูรณภาพสมบูรณ์ของกระบวนการที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนให้คู่ภาคียอมรับคำร้องขอการทดสอบดังกล่าวในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และพิจารณาใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในการทดสอบด้านอื่นในขอบเขตเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้

10. หากภาคีฝ่ายหนึ่งนำมาใช้ หรือคงไว้ ซึ่งมาตรการที่เกี่ยวกับการอนุญาตเพื่อให้บริการ ภาคีนั้นจะต้องทำให้มั่นใจว่า หน่วยงานผู้มีอำนาจของตนบรรลุถึงและบริหารจัดการผลการตัดสินใจของตนในลักษณะที่เป็นอิสระจากผู้ให้บริการใด ๆ ที่กำหนดให้ต้องได้รับการอนุญาต[13]

11. หากภาคีฝ่ายหนึ่งกำหนดให้ผู้ให้ของบริการต้องได้รับการอนุญาตเพื่อให้บริการ เพิ่มเติมจากข้อ 13.2 (การเผยแพร่และการเข้าถึงโดยสาธารณะ) ภาคีจะต้องเผยแพร่โดยพลัน[14] หรือมิฉะนั้นทำให้สาธารณะเข้าถึงได้อย่างเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งข้อมูลที่จำเป็นสำหรับผู้ให้บริการ หรือผู้ที่มุ่งที่จะให้บริการ

---

[10] หน่วยงานผู้มีอำนาจอาจกำหนดให้มีการแก้ไขเนื้อหาของคำขอดังกล่าว

[11] หน่วยงานผู้มีอำนาจไม่ต้องรับผิดชอบต่อความล่าช้าอันเนื่องมาจากเหตุผลที่อยู่นอกเหนือขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน

[12] ค่าธรรมเนียมการอนุญาตไม่รวมถึงค่าธรรมเนียมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ การชำระการประมูล การประกวดราคา หรือวิธีการอื่นที่ไม่เลือกปฏิบัติในการให้สัมปทานหรือเงินสมทบที่กำหนดให้ต้องจ่ายเพื่อการให้บริการอย่างทั่วถึง

[13] เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น บทบัญญัตินี้มิได้กำหนดโครงสร้างการบริหารงานเป็นการเฉพาะ แต่หมายถึงกระบวนการตัดสินใจและการบริหารจัดการคำตัดสิน

[14] เพื่อความมุ่งประสงค์ของกฎเกณฑ์เหล่านี้ คำว่า “เผยแพร่” หมายถึง การรวมไว้ในสิ่งพิมพ์ที่เป็นทางการ เช่น วารสารทางการ หรือบนเว็บไซต์อย่างเป็นทางการ ส่งเสริมให้คู่ภาคีรวมสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์เข้าด้วยกันในช่องทางเดียว

เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและกระบวนการสำหรับการได้มา การคงไว้ การแก้ไข และการต่ออายุการอนุญาตนั้น ข้อมูลดังกล่าวจะต้องรวมถึง อาทิ หากมี

(เอ) ข้อกำหนดและกระบวนการ

(บี) ข้อมูลติดต่อของหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง

(ซี) ค่าธรรมเนียม

(ดี) มาตรฐานทางเทคนิค

(อี) กระบวนการสำหรับการอุทธรณ์หรือการทบทวนผลการตัดสินใจที่เกี่ยวกับคำขอ

(เอฟ) กระบวนการสำหรับการติดตาม หรือการบังคับใช้ ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขของใบอนุญาต หรือคุณสมบัติ

(จี) โอกาสในการเข้ามามีส่วนร่วมของสาธารณะ เช่น โดยผ่านการรับฟังความเห็น หรือข้อคิดเห็น และ

(เอช) กรอบระยะเวลาโดยประมาณที่กำหนดสำหรับการดำเนินการของคำขอ

12. หากผลของการเจรจาที่เกี่ยวเนื่องกับข้อ 6 วรรค 4 ของแกตส์ หรือผลของการเจรจาใด ๆ ที่คล้ายกันที่ได้กระทำในเวทีพหุภาคีอื่น ๆ ซึ่งคู่ภาคีเข้าร่วม มีผลใช้บังคับ ให้แก้ไขข้อนี้ตามความเหมาะสมหลังจากการหารือกันระหว่างคู่ภาคี เพื่อให้ผลเหล่านั้นมีผลภายใต้ความตกลงนี้ โดยคู่ภาคีตกลงที่จะประสานกันในการเจรจาดังกล่าวตามความเหมาะสม

ข้อ 8.10: การยอมรับ

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปฏิบัติตามมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์สำหรับการอนุมัติ การออกใบอนุญาต หรือการรับรองให้แก่ผู้ให้บริการ ทั้งหมดหรือบางส่วน และขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของวรรค 3 ภาคีฝ่ายหนึ่งอาจยอมรับการศึกษาหรือประสบการณ์ที่ได้รับ ข้อกำหนดที่ได้ปฏิบัติตาม หรือใบอนุญาต หรือการรับรองที่ได้ให้ในของประเทศที่เฉพาะเจาะจง รวมทั้งภาคีอีกฝ่ายหนึ่งและประเทศที่มิใช่ภาคีการยอมรับดังกล่าวซึ่งอาจบรรลุผลโดยผ่านการประสานความร่วมมือหรือโดยประการอื่นใด อาจอยู่บนพื้นฐานของความตกลงหรือข้อตกลงกับประเทศที่เกี่ยวข้อง หรืออาจเป็นการให้โดยตนเอง

2. ในกรณีที่ภาคีฝ่ายหนึ่งยอมรับการศึกษาหรือประสบการณ์ที่ได้รับ ข้อกำหนดที่ได้ปฏิบัติตาม หรือใบอนุญาต หรือการรับรองที่ได้ให้ในดินแดนของประเทศที่มิใช่ภาคี โดยตนเอง หรือโดยความตกลงหรือข้อตกลง ไม่มีความใดในข้อ 8.5 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง) จะถูกตีความเป็น

การกำหนดให้ภาคีนั้นให้การยอมรับดังกล่าวกับการศึกษา หรือประสบการณ์ที่ได้รับ ข้อกำหนดที่ได้ปฏิบัติตาม หรือใบอนุญาต หรือการรับรองที่ได้ให้ในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

3. ภาคีฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นภาคีในความตกลงหรือข้อตกลงตามประเภทที่ได้อ้างถึงในวรรค 1 ไม่ว่าที่มีอยู่ในปัจจุบันหรือในอนาคต จะต้องให้โอกาสแก่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งอย่างเพียงพอ หากภาคีอีกฝ่ายหนึ่งมีความสนใจ ที่จะเจรจาเพื่อการภาคยานุวัติความตกลงหรือข้อตกลงดังกล่าว หรือเพื่อเจรจากับตนเพื่อทำความตกลงหรือข้อตกลงที่สามารถเปรียบเทียบกันได้ ในกรณีที่ภาคีฝ่ายหนึ่งให้การยอมรับโดยตนเอง ภาคีนั้นจะต้องให้โอกาสแก่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งอย่างเพียงพอในการแสดงให้เห็นว่า การศึกษา ประสบการณ์ ใบอนุญาต หรือการรับรอง ซึ่งได้รับหรือข้อกำหนดที่ได้ปฏิบัติตามในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้น ควรจะได้รับการยอมรับ

4. ภาคีฝ่ายหนึ่งจะต้องไม่ให้การยอมรับในลักษณะที่ก่อให้เกิดช่องทางในการเลือกปฏิบัติระหว่างประเทศต่าง ๆ ในการใช้มาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ของตนสำหรับการอนุมัติ การออกใบอนุญาต หรือการรับรอง ให้แก่ผู้ให้บริการ หรือข้อจำกัดที่แอบแฝงต่อการค้าบริการ

5. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องสนับสนุนหน่วยงานต่างที่เกี่ยวข้องในดินแดนของตน ในการดำเนินการเจรจาในอนาคตเพื่อพัฒนามาตรฐานและหลักเกณฑ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันสำหรับการอนุญาต การอนุญาตชั่วคราว และการรับรอง ให้แก่ผู้ให้บริการวิชาชีพ

ข้อ 8.11: การโอนและการชำระเงิน

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องอนุญาตการโอนและการชำระเงินสำหรับธุรกรรมเดินสะพัดซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อผูกพันเฉพาะของตนให้เป็นไปอย่างเสรีและปราศจากความล่าช้า ทั้งเข้ามาในและออกจากดินแดนของตน

2. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องอนุญาตการโอนและการชำระเงินดังกล่าวซึ่งเกี่ยวข้องกับการให้บริการในสกุลเงินที่ใช้ได้โดยเสรีตามอัตราแลกเปลี่ยนของตลาดที่ใช้ในวันที่ทำการโอน

3. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 และ 2 ภาคีฝ่ายหนึ่งอาจห้ามหรือชะลอการโอนหรือการชำระเงิน ผ่านการใช้กฎหมายของตนที่เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และโดยสุจริต ซึ่งเกี่ยวข้องกับ

(เอ) การล้มละลาย การมีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือการปกป้องสิทธิของเจ้าหนี้

(บี) การออก การค้า หรือการซื้อขายหลักทรัพย์ สัญญาซื้อขายประเภทฟิวเจอร์ สัญญาซื้อขายประเภทออพชั่น หรืออนุพันธ์ทางการเงิน

(ซี) การรายงานทางการเงินหรือการจัดเก็บบันทึกเกี่ยวกับการโอนเงิน เมื่อมีความจำเป็นเพื่อที่จะช่วยเหลือหน่วยงานซึ่งบังคับใช้กฎหมายหรือที่กำกับดูแลด้านการเงิน

(ดี) ความผิดทางอาญาหรือความผิดที่มีโทษทางอาญา หรือ

(อี) การทำให้มั่นใจว่าเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำตัดสินในกระบวนการทางศาลหรือทางปกครอง

4. ไม่มีความใดในบทนี้จะกระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของภาคีใดในฐานะสมาชิกของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ไอ เอ็ม เอฟ”) ภายใต้ข้อตกลงว่าด้วยความตกลงของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งรวมทั้งการใช้การดำเนินการเกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนดำเนินการ ซึ่งสอดคล้องตามข้อตกลงว่าด้วยความตกลงของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ภายใต้เงื่อนไขว่า ภาคีจะต้องไม่กำหนดข้อจำกัดต่อธุรกรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับเงินทุนใด ๆ ที่ไม่สอดคล้องกับข้อผูกพันเฉพาะของตนอันเกี่ยวกับธุรกรรมดังกล่าว ยกเว้นภายใต้ข้อ 16.4 (มาตรการปกป้องชั่วคราว) หรือตามคำร้องขอของไอ เอ็ม เอฟ

ข้อ 8.12: การปฏิเสธประโยชน์

ภาคีฝ่ายหนึ่งอาจปฏิเสธประโยชน์ของบทนี้ต่อ

(เอ) ผู้ให้บริการของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ในกรณีที่บริการนั้นได้ให้โดยนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของหรือถูกควบคุมโดยบุคคลของประเทศที่มิใช่ภาคี และนิติบุคคลนั้นไม่มีการประกอบธุรกิจที่เป็นนัยสำคัญในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง หรือ

(บี) ผู้ให้บริการของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ในกรณีที่บริการนั้นได้ให้โดยนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของหรือถูกควบคุมโดยบุคคลของภาคีที่ปฏิเสธประโยชน์ และนิติบุคคลนั้นไม่มีการประกอบธุรกิจที่เป็นนัยสำคัญในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อ 8.13: ความโปร่งใส

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องคงไว้หรือจัดตั้งซึ่งกลไกที่เหมาะสมสำหรับการตอบข้อซักถามจากผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตนอันเกี่ยวเนื่องกับเนื้อหาสาระของบทนี้[15]

2. ณ เวลาที่ภาคีได้นำกฎหมายและระเบียบข้อบังคับฉบับสุดท้ายของตนมาใช้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระของบทนี้ ในขอบเขตที่เป็นไปได้ รวมถึงเมื่อมีการร้องขอ ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพิจารณาความเห็นที่มีนัยสำคัญจากผู้มีส่วนได้เสีย ในเรื่องที่เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เสนอจะใช้

3. ในขอบเขตที่เป็นไปได้ ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องอนุญาตให้มีระยะเวลาที่สมเหตุผลระหว่างการเผยแพร่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับฉบับสุดท้ายกับวันที่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับดังกล่าวมีผล

[15] การปฏิบัติตามพันธกรณีในการจัดตั้งกลไกที่เหมาะสมสำหรับหน่วยงานบริหารขนาดเล็ก อาจจำเป็นต้องคำนึงถึงข้อจำกัดด้านทรัพยากรและงบประมาณ

4. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องเผยแพร่โดยพลันหรือให้สาธารณะเข้าถึงได้ซึ่งความตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อการค้าบริการซึ่งตนได้เข้าเป็นผู้ลงนาม

ข้อ 8.14: การปฏิบัติตามและการทบทวน

คู่ภาคีจะต้องหารือกันเป็นประจำทุกปี หรือตามที่ได้ตกลงกันเป็นประการอื่น เพื่อทบทวนการปฏิบัติตามของบทนี้ และพิจารณาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีผลประโยชน์ร่วมกันที่กระทบต่อการค้าบริการ ทั้งนี้ในประเด็นต่าง ๆ คู่ภาคีอาจหารือกันเพื่อมุ่งที่จะพิจารณาความเป็นไปได้ของการขจัดข้อกำหนดใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเป็นพลเมืองหรือการพำนักอาศัยถาวรซึ่งยังคงอยู่สำหรับการให้บริการในดินแดนของภาคีแต่ละฝ่าย การหารือดังกล่าวอาจรวมถึงการพิจารณาในการพัฒนากระบวนการซึ่งสามารถช่วยส่งเสริมความโปร่งใสยิ่งขึ้นสำหรับมาตรการ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาหรือกิจกรรมซึ่งมิได้ผูกพันไว้ในตารางของตน

ข้อ 8.15: ข้อผูกพันการบริการทางการเงิน

คู่ภาคีตกลงที่จะประเมินผลและหารือซึ่งกันและกันสองปีหลังจากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับเกี่ยวกับการปรับปรุงข้อผูกพันการบริการทางการเงินที่ระบุไว้ในภาคผนวก 8-บี (การบริการทางการเงิน) และการเจรจาในเรื่องการเข้าสู่ตลาดและข้อผูกพันการประติบัติเยี่ยงคนชาติสำหรับการบริการทางการเงิน[16]

ข้อ 8.16: ภาคผนวก

ภาคผนวกดังต่อไปนี้ซึ่งแนบท้ายบทนี้ ถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้

- ภาคผนวก 8-เอ (ตารางข้อผูกพันเฉพาะ) และ
- ภาคผนวก 8-บี (การบริการทางการเงิน)

[16] เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ข้อ 8.9 (ระเบียบข้อบังคับภายใน) ของบทนี้ ไม่ใช้กับการบริการทางการเงิน ในการนี้ การปรับปรุงข้อ 8-บี.3 (ความโปร่งใสในการกำกับดูแล) จะต้องครอบคลุมถึงแง่มุมของระเบียบข้อบังคับด้วย